

2. Зайцева М. Н. Роль держави в економіці туристичного бізнесу. URL: <http://socsvit.org/node/53>.
3. Маркетинг туризму: навчальний матеріал. URL: http://pidruchniki.com/1584072015506/turizm/marketing_turizmu.
4. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг. К.: Альтерпрес, 2002. 436 с.

УДК 657.4

Позняк С. В.

канд. екон. наук, доцент кафедри
бізнес-економіки та підприємництва,
ДВНЗ “Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана”,

Лазарчук Х. С.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
факультету економіки та управління,
ДВНЗ “Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана”

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Варто зазначити, що у сучасних умовах господарювання важливим завданням для підприємств і організацій є закріплення і розширення своїх позицій на ринку товарів і послуг. Його вирішення неможливе без належного фінансового забезпечення господарської діяльності, основу якого складають фінансові ресурси.

Процес створення продукції на підприємстві пов'язаний із залученням до нього різних економічних ресурсів. Ресурси є певними економічними можливостями: засоби виробництва, які можуть бути задіяні для створення благ; умови виробництва продукції; предмети праці. Всі вони існують до початку економічної діяльності і визначають можливість створювати продукцію в певних масштабах [1, с. 219].

Для створення продукції задіюються не всі, а лише окремі економічні ресурси в певних обсягах. Цей об'єм зазвичай висловлюють через категорію “витрати”. Отже, підвищення ефективності використання ресурсів підприємства відбувається в результаті вдосконалення процесу управління витратами.

Однією з важливих проблем у процесі використання фінансових ресурсів підприємства є оцінка ефективності їх функціонування. Така оцінка необхідна як у процесі формування фінансових ресурсів, так і при їх використанні, особливо в сучасних умовах господарювання.

Як відомо, фінансові ресурси – це грошові кошти, наявні в розпорядженні підприємства і призначені для здійснення поточних операцій і дій по розширеному відтворенню, стимулювання підприємств і задоволення економічних потреб [2, с. 280].

Варто зазначити, що ресурси формуються в більшості випадків за рахунок прибутку, як правило з основного капіталу, а також виручки від реалізації застарілого майна, стійких пасивів, різних регулярних надходжень, пайових та інших внесків членів трудового об'єднання. До стійких пасивів відносяться: статутний, резервний та інші капітали; довгострокові позики; постійно знаходиться в обороті підприємства, кредиторська заборгованість, також відрахування із зарплати через різницю в строках нарахування і виплати, по відрахуваннях у позабюджетні фонди, до бюджету, за розрахунками з клієнтами і партнерами.

Щоб забезпечити ефективність формування ресурсів підприємства управління витратами повинно здійснюватися в процесі прийняття рішення про притягнення

певних ресурсів і в момент фактичного здійснення витрат, коли може бути враховано дію витратоутворюючих факторів [3, с. 48].

В процесі управління витратами підприємства щодо ресурсів контроль повинен бути пов'язаний з розробкою заходів, інструментів, критеріїв оцінки використання економічних ресурсів, визначенням ефективності цієї діяльності. При цьому контроль повинен здійснюватися не тільки по досягненні кінцевого результату, але також на стадії прийняття управлінських рішень та їх реалізації.

Багато факторів організаційного та економічного характеру впливають на рівень споживання матеріальних ресурсів не прямо, а опосередковано, тобто за допомогою технологічних, конструктивних та інноваційних факторів, інакше кажучи, ці фактори можуть проявлятися і в процесі конструювання і в процесі виробництва. Фактори організаційного характеру спрямовані на вдосконалення структури і організації виробничого процесу з метою зростання ефективності споживання матеріальних ресурсів.

Так, до числа первинних факторів, що впливають на ефективність використання фінансових ресурсів підприємства, ми можемо зарахувати такі, як обсяг фінансових ресурсів, що визначає обсяг випуску продукції; обсяг складових фінансових ресурсів, необхідних для забезпечення виробничого процесу; питома вага кожної із складової як фінансових ресурсів, так і джерел фінансування в загальному обсязі фінансових ресурсів підприємства (рис. 1.) [2, с. 281].

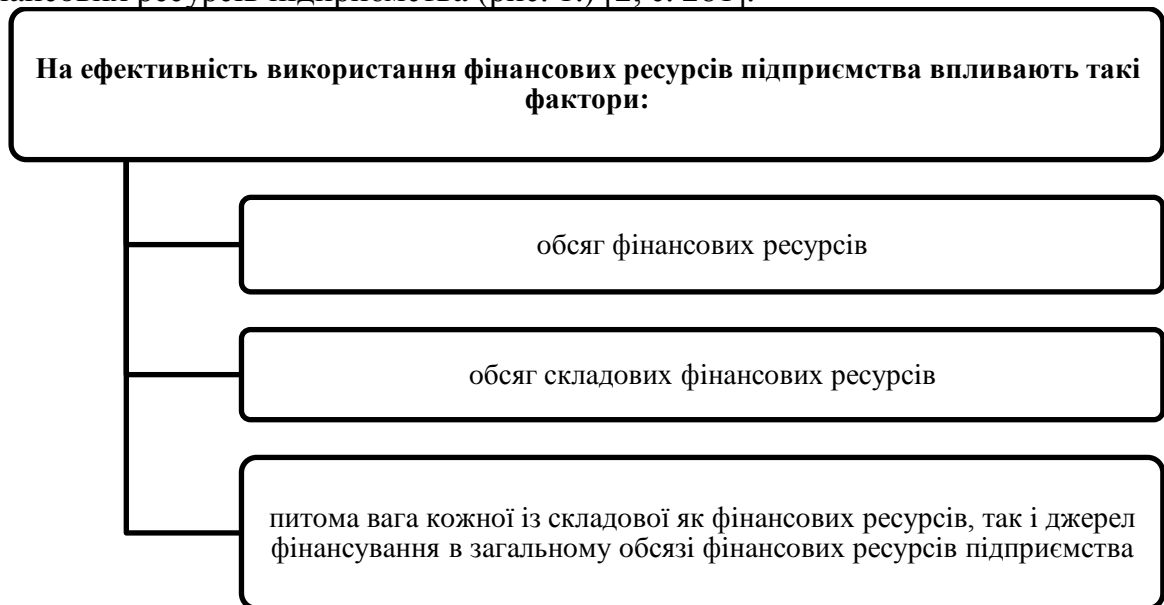

Рис. 1. Фактори, що впливають на ефективність використання фінансових ресурсів

Як бачимо, ресурси підприємства являють собою сукупність всіх видів грошових коштів, фінансових активів, якими господарюючий суб'єкт має і може розпоряджатися, призначені для виконання фінансових зобов'язань, здійснення витрат по розширеному відтворенню і економічному стимулюванню працюючих. Вони є результатом взаємодії надходження, витрат і розподілу грошових коштів, їх накопичення і використання [1, с. 217].

Отже, формування фінансових ресурсів здійснюється в процесі створення підприємств і реалізації їх фінансових відносин при здійсненні господарсько-фінансової діяльності. Щоб ефективно використовувати ресурси підприємства необхідно чітко розрізняти чинники, які будуть мати позитивний вплив на управління фінансовими ресурсами підприємства та його загальний розвиток.

Список літератури

1. Гвоздей Н. І., Бондарук І. С., Вінницька О. А. Оцінка ефективності використання фінансових ресурсів підприємства. *Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: О. В. Ярошук (голов. ред.) та ін. Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2018. Том 28. № 1. С. 216 – 221.*
2. Козачок І. А. Формування та управління ефективним використанням фінансових ресурсів підприємства. *Гуманітарний вісник ЗДІА. 2015. № 47. С. 277 – 283.*
3. Кравцова А. М. Оцінка ефективності процесу використання фінансових ресурсів підприємства. *Економіка. 2016. № 16. С. 47 – 50.*

УДК 658.8

Недавні В. В.

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність: менеджмент,
Навчально-науковий інститут
магістерської підготовки та післядипломної освіти
Університет “КРОК”

МЕТОДИ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЛОГІСТИЧНОЇ КОМПАНІЇ

Ключовий принцип логістичного аудиту – йти від загального до конкретного: від загальних цілей і глобальних показників операційної роботи до причин низької ефективності і продуктивності і втрачених можливостей; а потім – до детального дослідження обраних сфер діяльності.

Методика аудиту логістичного поля – це ефективний інструмент управління, широко застосовуваний провідними компаніями світу. Це забезпечує значне скорочення часу між об’єктивною оцінкою функціонування логістичної системи компанії, розробкою рекомендацій, впровадженням інновацій. Все це досягається шляхом залучення аудиту

Реалізація виділених етапів аудиту дає змогу отримати інформацію щодо [1, с. 412]:

- найважливіших цілей та логістичних завдань;
- конфігурації нинішньої логістичної мережі з позиції підприємства в ланцюгах поставок;
- ідентифікації розходжень між актуальними та бажаними результатами у логістичній діяльності.

Для проведення логістичного аудиту створюється команда, до якої включаються представники служби логістики та інших функціональних підрозділів підприємства (фінанси і бухгалтерія, маркетинг і продажі, виробництво та закупівлі, інформаційна служба), а також сторонні експерти. Для проведення зовнішнього аудиту доцільно залучення студентів спеціалізованих вищих навчальних закладів. Розрізняють попередній, основний і заключний етапи логістичного аудиту [3, с. 205].

На попередньому етапі протягом 2 – 3 днів вивчаються функціональні галузі постачання, виробництва, збуту або продажу. Потім протягом тижня експерти обробляють результати досліджень і готують перелік функцій логістики, що підлягають ретельній перевірці. Після цього формулюються питання для інтерв’ю, анкет і складається перелік показників, за якими будуть оцінюватися логістичні функції.

Основний етап підрозділяється на внутрішній і зовнішній аудит [1].